

ကိုရွှေတေးသား (ဆင်ကူး)

ငယ်ချစ်မို့

အပြစ်မမြင်ပါ

ငယ်ချစ်မို့ အပြစ်မမြင်ပါ

*

"ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းကျဉ်းလေးပါ" ဟု တချို့ပြောကြသည်။ ဟုတ်လည်း ဟုတ်နေပြန်၏။

တစ်ချိန်က မမြင်ချင် မတွေ့ချင်ကြတော့လို့ ရှောင်ပုန်းပြီး ထွက်သွားသည့် သူနှင့်မှ ပြန်ဆုံရသည်။ ပိုက်ဆံမရှိလို့ ရှောင်သွေခံရသည်။ သူဂုဏ်မက်လို့ နှစ်ကိုယ်ဝေးကြရသည်။ သူ ပြောသည့်စကား ယနေ့တိုင် မှတ်မိနေသေးသည်။ အချစ်တစ်ခုတည်းနှင့် မျက်စိကို စုံမိတ်ပြီး ယူလိုက်ကြပါပြီတဲ့ ငွေမရှိရင် ထိမ်ထောင်ရေးက သာယာနိုင်ပါ့မလား ဟူသော သူ့စကား။ ပုံသေကားချပ် တွက်လို့မရသည့် လောကကြီးထဲမှာ ငွေရှိတိုင်း ဘဝရေး မသာယာနိုင်သလို။ ငွေမရှိပေမဲ့ သာယာနေကြသည့် ဘဝတွေ အများကြီး ရှိနေပါ၏။ တစ်ချိန်က ငွေပုံပေါ်မှာစံပြီး နေခဲ့သည့်သူက အိမ်ထောင်ရေး သာယာခဲ့၏လော။

မေးချင်လှသည့် မေးခွန်းပေါင်းများစွာက နှုတ်ဖျားက ထွက်မလာနိုင်။ ချို့ချို့တဲ့တဲ့နှင့် ပင်ပန်းကြီးစွာ ဘဝကို ရင်ဆိုင်နေရသည့်သူကို သနားနေမိပြန်သည်။ သူ့ကိုမြင်တော့ ဟိုးယခင်က ကြည်နူးစရာ ဘဝလေးကို မြင်ရောင်မိသေး၏။ ခရေပန်းတွေ သိပ်ပြီးကြိုက်တတ်သည့်သူ။ အခြေကြီး အနေကြီး သူဌေးသမီး။ တစ်ဦးတည်းသောသမီး။ ရွာလုံးရပ်လုံးက ဝိုင်းပြီး မြှောက်စားကြတော့ တောက်ပွားရသည့်သူ။ ပညာရေးမှာလည်း ဉာဏ်လေးက ကောင်းတော့ တစ်ချိန်ကြလျှင် ဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်မည်ဟု

ထင်းကြေးတွေနှင့် မြောက်စားခံခဲ့ရသည့်သူ။ အခုတော့.....။

"ဟဲ့ နင့်က ရဲနိုင် ရဲနိုင်မဟုတ်လား ကြည့်စမ်း ကြီးပွား နေလိုက်တာ ကား နဲ့ပါနဲ့ ပါလား"

အကြော် ဆီပူအိုးကို မီးထိုးနေရင်းက စကားစပြောသည်။ သူ့အသံ နည်းနည်းတော့ ဩနေသလိုရှိသည်ကလွဲလို့ အရင်တုန်းကလို ခပ်ထွေထွေ။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြီး ဖြေလိုက်သည်။ နှစ်နှစ်ကျော်ကျော် သုံးနှစ်လောက်ရှိမည့် ကလေးက တစ်ခုခု ပူဆာနေပုံရသည်။ မလှမ်းမကမ်းကို ကြည့်လိုက်တော့ မိုးပျံ ပူစီပေါင်းသည်ကြီးက တပိပိနှင့် ကလေးတွေကို စိန်ခေါ်နေသယောင်။ တစ်ချိန်က ငွေပုံပေါ်မှာစံခဲ့သည့် သူဌေးသမီး ဌေးကြည်က အခုတော့ မီးခိုးပြာအလိမ်းလိမ်းနှင့် မွဲကြည်ဖြစ်နေသည်အလား။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲ စို့နှင့် ခံစားရပြန်သည်။ ဌေးကြည်မက ကလေးကို အုန်းခနဲ မြည်အောင်ထုရိုက်လိုက်သည်။ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ်နှင့် ဆူညံလိုက်သေး၏။ အလိုက်မသိသည့် ပူစီပေါင်းသည်ကြီးက အနားမှ ခွာမည့်ပုံမပေါ်။ ကျွန်တော် အကြော်စားနေရင်းက ပူစီပေါင်းသည်ကြီးကို ခေါ်လိုက်မိသည်။ မိုးပျံပူစီပေါင်းငါးခု ဝယ်ပေးလိုက်သည်။ ဌေးကြည်မ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သွားသည်ကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်သည်။

သူ့ပါးစပ်ကလည်း

"ဟဲ့ ရဲနိုင် နင်ကလည်းဟယ် ပူစီပေါင်းက ငါလည်း ဝယ်ပေးရပါတယ် ဟယ် နင့်မို့လို့ သွားဝယ်ပေးတယ် ဒီမှာ နင့်တူက ပြီးရင် လက်ကိုင်တာ မဟုတ်ဘူး ယောင်ပြီး လက်ကလွတ် လွတ်ပစ်တာ ပိုက်ဆံတွေ နှမြောစရာ ဟယ်"

"အဲဒါတော့ အဲဒါပေါ့ ဌေးကြည်ရယ် ကလေးက လိုချင်လို့ ဒီလောက် ပူဆာနေတာကို"

ကျွန်တော်က အကြော်လည်းစား ကလေးကိုလည်း ကြည့်နေမိသည်။ ဌေး ကြည်မကတော့ အကြော်တွေကို တစ်ချပ်ပြီး တစ်ချပ် ကြော်နေသည်။

"ဌေးကြည် နင့်ယောက်ျားက အခုဘာတွေလုပ်နေလဲ ဟ" ဟု ကျွန်တော် က မရဲတရဲနှင့် မေးရသည်။

"သူက ဆန်စက်ထဲမှာ ဆန်ထမ်းနေတယ်လေ"

"ဪ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား ကလေးတွေကော ဘယ်နှယောက်ရ နေပြီလဲ နင်တို့ အိမ်ထောင်ကျတာတောင် ဆယ်နှစ်လောက် ရှိနေလောက် ပြီနော်"

ဌေးကြည်မက ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့စိုက်ကြည့်နေသေးသည်။ ပြီးမှ သက် ပြင်းတစ်ချက်ချ ရင်းက

"ရဲနိုင်ရယ် နင်က ငါ့အကြောင်းမှ ကောင်းကောင်း မသိသေးဘဲကို အခုက ငါ နောက်အိမ်ထောင်လေဟာ အရင်အိမ်ထောင်က ညားပြီး နှစ်လလောက် ပဲ ပေါင်းလိုက်ရတယ် သူက အသုံးအဖြုန်းကလည်းကြီး မိန်းမကလည်း ပွေ ဆိုတော့ သူနဲ့ငါ ကွာရှင်းပြတ်စဲ လိုက်ရတယ်လေ အရင်အိမ်ထောင်နဲ့ ကွဲ ပြီး ငါလည်း လေးငါးနှစ်ယောက် နေလိုက်ပါသေးတယ် နောက်တော့ လည်း အဖေနဲ့အမေက ငါ့ကို သူတို့သဘောတူတဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်ပေးမယ်ဆို ပြီး နားချတာနဲ့ ငါ နောက်အိမ်ထောင် ပြုလိုက်ရတာ ဒီအိမ်ထောင်နဲ့ လေး နှစ်လောက်တော့ ရှိပြီ"
